

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 347/09-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť V., Ž., zastúpeného advokátom Mgr. Ľ. H., Ž., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Ro 113/2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. marca 2009 doručená sťažnosť V., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. Ľ. H., Ž., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Ro 113/2007.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že žalobou zo 14. mája 2007 doručenou okresnému súdu 16. mája 2007 sa sťažovateľ domáhal zaplatenia peňažnej sumy 6 410,79 € s príslušenstvom. Vec bola okresným súdom zaevidovaná pod sp. zn. 10 Ro 113/2007.

Prípisom z 21. mája 2007 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku. Po jeho zaplatení okresný súd 15. augusta 2007 vydal platobný rozkaz v zmysle žalobného návrhu.

Sťažovateľ uviedol, že predmetný platobný rozkaz mu bol „*doručený dňa 24. 09. 2007, avšak doposiaľ nenadobudol právoplatnosť*“.

Vzhľadom na to, že v nasledujúcom období okresný súd vôbec nekonal, sťažovateľ písomným podaním z 13. augusta 2008 požiadal konajúci súd o odstránenie prieťahov a pokračovanie v konaní.

Podľa tvrdenia sťažovateľa „*súd napriek tomu do dnešného dňa nevykonal v konaní nijaký úkon a ostáva nečinným. ... Žalobca pripojil v prílohe žaloby všetky potrebné listiny na preukázanie svojich tvrdení, bezprostredne po výzve súdu zaplatil súdny poplatok z návrhu vo výške 11.856,- Sk (384,58 €) a nijakým spôsobom nespôsobil to, že v konaní došlo k prieťahom. Súd v označenej veci za 1,5 roka od začatia konania okrem vydania platobného rozkazu, ktorý však zo žalobcovi neznámeho dôvodu dosiaľ nenadobudol právoplatnosť, nevykonal ani napriek urgencii žiadny úkon, konajúci sudca nevytýčil termín pojednávania ani nevykonal iné úkony smerujúce k vykonaniu dokazovania a k rozhodnutiu súdu vo veci samej.*“.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Ro 113/2007 bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 10 Ro 113/2007 konal bez zbytočných prieťahov, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € a úhradu trov konania v sume 542 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či tento nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Ústavný súd zo súvisiaceho súdneho spisu zistil, že platobný rozkaz sp. zn. 10 Ro 113/2007, vydaný okresným súdom v napadnutom konaní 15. augusta 2007 nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným 12. decembra 2008. Okresný súd túto skutočnosť vyznačil na prvopise platobného rozkazu založeného v spise 16. decembra 2008.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 96/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 212/06, IV. ÚS 103/07) sa ochrana základného práva vrátane práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte mohlo trvať.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd pri skúmaní porušenia základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov zohľadňuje aj to, či u sťažovateľa objektívne ide o odstránenie stavu právnej neistoty v jeho veci, pretože len v takom prípade možno uvažovať o porušení tohto základného práva (IV. ÚS 226/04).

Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (IV. ÚS 103/07).

Z uvedených právnych názorov a východísk ústavný súd vychádzal pri posudzovaní opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa.

Ústavný súd v súvislosti so svojimi skutkovými zisteniami konštatuje, že v čase, keď bola sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu, t. j. 10. marca 2009, už bol odstránený stav právnej neistoty, v ktorom sa sťažovateľ nachádzal po celý čas trvania súdneho konania o zaplatenie peňažnej sumy s príslušenstvom vedeného okresným súdom pod sp. zn. 10 Ro 113/2007. V danom prípade označené konanie okresného súdu právoplatne skončilo 12. decembra 2008. Sťažovateľ sa obrátil na ústavný súd so svojou sťažnosťou podaním doručeným 10. marca 2009, teda v čase, keď okresný súd už svojím postupom nemohol porušovať jeho označené základné právo (obdobne IV. ÚS 211/07, IV. ÚS 300/07).

Ak bol sťažovateľ toho názoru, že v označenom konaní okresného súdu dochádzalo k zbytočným priet'ahom, mal možnosť domáhať sa ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy podaním sťažnosti ústavnému súdu v čase, keď uvedený súd ešte v jeho veci konal.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd považuje sťažnosť sťažovateľa za zjavne neopodstatnenú, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. októbra 2009